

NEWSLETTER

MU-ARMS

Mahidol University Archives and Museums Newsletter Vol.2 No.2 April-December 2012

จดหมายข่าว หอจดหมายเหตุและพิพิธภัณฑ์มหาวิทยาลัยมหิดล
ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 เดือน เมษายน-ธันวาคม 2555

- บทความพิเศษ : ประวัติวันพระราชทานนามมหาวิทยาลัยมหิดล
- ภาพเก่าเล่าเรื่อง : Portrait of Princess Sawang Watthana
- เปิดตัวจดหมายเหตุ : โครงการจัดตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษา ร่วมกับมหาวิทยาลัยมหิดล
- เก็บมาฝาก : เอกสารจดหมายเหตุลายมือแม่ประยูร ชุมเยี่ยม

ภาพ : ธนกฤต ทองบริสุทธิ์

Editor's Talk

สวัสดิ์คะท่านผู้อ่าน

ในโอกาสครบรอบ 43 ปี วันพระราชทานนาม 124 ปี มหาวิทยาลัยมหิดล จดหมายข่าวฉบับนี้ จะพาทุกท่านย้อนไปรำลึกถึงประวัติวันพระราชทานนามมหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อครั้งพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณ พระราชทานพระนามาภิไธย “มหิดล” ใน สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ให้เป็นนามใหม่ของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พร้อมเกร็ดเรื่องเล่าที่น่าสนใจ เกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญภายหลังการพระราชทานนาม อาทิ เรื่องตราสัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัย การขอพระราชทานที่ดิน พิธีพระราชทานปริญญาบัตร ต้นไม้สัญลักษณ์และปรากฏกาเกียรติยศเนื่องในวันพระราชทานนามฯ

นอกจากบทความพิเศษดังกล่าว ยังมีเรื่องราวที่น่าสนใจในคอลัมน์ประจำของเรา มาฝากกันอีกเช่นเคย ได้แก่ ภาพเก่าเล่าเรื่อง เกี่ยวกับพระฉายาลักษณ์สมเด็จพระศรีสวรินทิราบรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า เปิดแฟ้มจดหมายเหตุ เรื่องโครงการจัดตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาร่วมกับมหาวิทยาลัยมหิดล บทความเกี่ยวกับเอกสารจดหมายเหตุลายมือแม่ประยูร ยมเยี่ยม โดย ศูนย์สยามทรรศน์ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ พาไปทำความรู้จักกับโปรแกรม D-Space และสัมภาษณ์พิเศษ อาจารย์พัลลภ อนุสนธิ์พรเพิ่ม ศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยมหิดล กับผลงานชิ้นนี้อันสวยงาม และแรงบันดาลใจในการทำผลงาน เชิญติดตามอ่านในฉบับได้เลยค่ะ

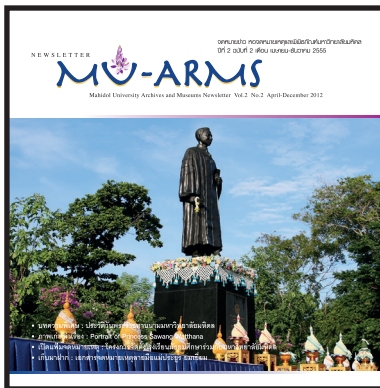
เพชรดา วุฒิชัยภรณ์
บรรณาธิการ

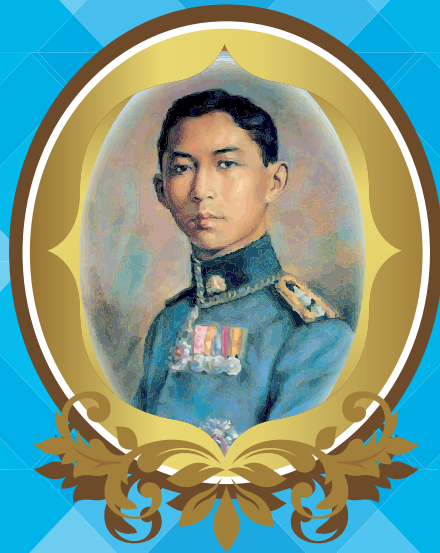
2	Editor's Talk
4 - 13	บทความพิเศษ : ประวัติวันพระราชทานนามมหาวิทยาลัยมหิดล
14 - 16	ภาพเก่าเล่าเรื่อง : Portrait of Princess Sawang Watthana
17 - 18	เปิดแท็บจดหมายเหตุ : โครงการจัดตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาร่วมกับมหาวิทยาลัยมหิดล

CONTENTS

19 - 20	เก็บมาฝาก : เอกสารจดหมายเหตุลายมือแม่ประยูร ยมเยี่ยม
21	Network Focus : ทำความรู้จักกับโปรแกรม D-Space
22 - 26	สัมภาษณ์พิเศษ : อาจารย์พัลลภ อนุสนธิ์พรเพิ่ม
27	สินค้าที่ระลึกหอจดหมายเหตุและพิพิธภัณฑ์ มหาวิทยาลัยมหิดล

บทความหรือข้อคิดเห็นใด ๆ ในเอกสารฉบับนี้ เป็นลิขสิทธิ์ของผู้เขียนแต่ละท่าน กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย และการนำเสนอข้อความจากเอกสารนี้ไปเผยแพร่ต้องได้รับอนุญาตจากผู้เขียนตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

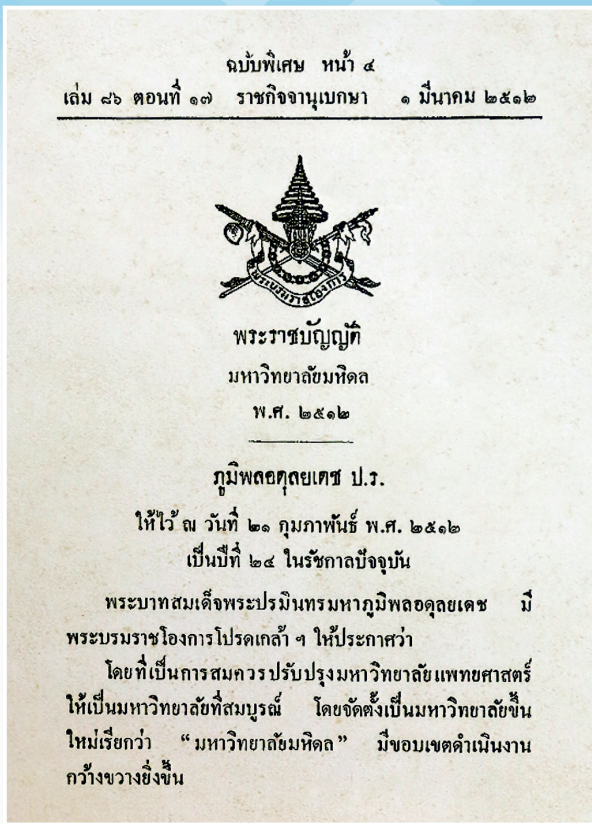

ประวัติวันพระราชทานนามมหาวิทยาลัยมหิดล

“วันพระราชทานนามมหาวิทยาลัยมหิดล” วันที่ 2 มีนาคม ของทุกปี เป็นวันที่ชาวมหิดลจะได้รำลึกถึงประวัติศาสตร์การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของมหาวิทยาลัยในปี พ.ศ. 2512 เมื่อครั้งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณ โปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทานพระนามาภิไธย “มหิดล” ใน สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ให้เป็นนามใหม่ของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ตามความดังปรากฏในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ 86 ตอนที่ 17 ลงวันที่ 1 มีนาคม 2512 หน้า 4 ระบุไว้ว่า

“พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ให้เป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์ โดยจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยขึ้นใหม่เรียกว่า “มหาวิทยาลัยมหิดล” มีขอบเขตดำเนินงานกว้างขวางยิ่งขึ้น”

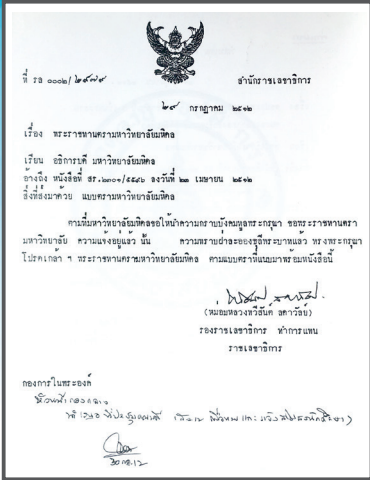
ที่มาในการขอพระราชทานนามฯ สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2510 ในการประชุมสภามหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ได้อนุมัติให้จัดตั้งคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และให้นำเสนอสภาการศึกษาแห่งชาติ แต่เนื่องจากหน้าที่ของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พ.ศ. 2486 ไม่ครอบคลุมไปถึงวิชาอื่นๆ สภาการศึกษา จึงแนะนำให้ร่างพระราชบัญญัติเสียใหม่ ให้เป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์ เช่น มหาวิทยาลัยอื่นๆ และในโอกาสเดียวกันก็ขอพระราชทานนามใหม่เสียเลย

วันที่ 26 กรกฎาคม พ.ศ. 2511 จึงได้ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต นำอาจารย์ชั้นผู้ใหญ่ พร้อมทั้งเลขาธิการสภาการศึกษา เข้าเฝ้า เพื่อถวายรายงานเรื่องนี้ก็ได้รับพระราชทานกระแสรับสั่งว่า เมื่อพร้อมแล้ว และทางรัฐบาลเห็นสมควรก็ไม่ขัดแย้ง

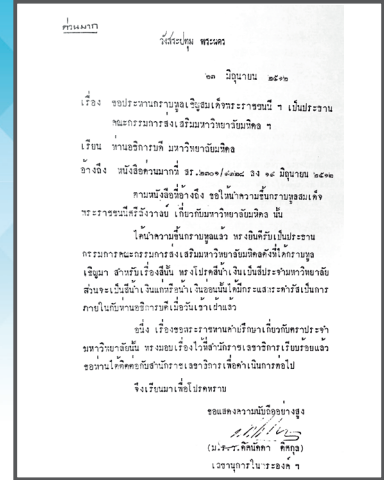
หลังจากนั้น มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการร่างพระราชบัญญัติใหม่ร่วมกับผู้แทนคณะกรรมการกฤษฎีกา แล้วนำเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2511 พร้อมกับตั้งคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ โดยหลังจากผ่านขั้นตอนตามระเบียบ และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระราชทานพระกรุณาธิคุณลงพระปรมาภิไธยแล้ว พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล ก็ได้ประกาศใช้มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2512 เป็นต้นไป โดยมี ศ.นพ.ชัชวาล ใสสถานนท์ เป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลท่านแรก

ตราสัญลักษณ์มหาวิทยาลัยมหิดล

หนังสือ ที่ รล 0002/2979
ลงวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2512
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ
พระราชทานตรามหาวิทยาลัยมหิดล

หนังสือ ลงวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2512
บันทึกพระกระแสรับสั่งของ
สมเด็จพระราชชนนีฯ ในการพระราชทานสีน้ำเงิน
เป็นที่ประจำมหาวิทยาลัยมหิดล

รายละเอียดตราสัญลักษณ์มหาวิทยาลัยมหิดล ประกอบด้วย

ตราสัญลักษณ์สี

ตราสัญลักษณ์ขาว-ดำ

๘ ตราสัญลักษณ์สี

1. เส้นวงกลม 4 วง เส้นวงกลมนอกสุด และเส้นวงกลมในสุดเป็นเส้นหนา สีทอง เส้นวงกลมในบนพื้นขาว 2 วงเป็นบาง สีทอง
2. ในวงกลมพื้นขาว ด้านบน มีคำว่า อุดตนา อูบม กเร เป็นตัวหนังสือชนิดตัววิบบิ้น สีทอง
3. ในวงกลมพื้นขาว ช่องตรงกลางพื้นขาว ช่องตรงกลาง มีลาย ประจำยาม ด้านละ 1 ดวง สีทอง
4. ในวงกลมพื้นขาว ด้านล่าง มีคำว่า มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นตัวหนังสือชนิด ตัววิบบิ้น สีทอง
5. ในวงพื้น สีน้ำเงิน ประกอบด้วยพระนามาภิไธย ของสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ม คล้องอยู่กับ พระมหาพิชัยมงกุฏ มีจักรและตรีอยู่ตรงกลาง ด้านบน ม พระมหามงกุฏและปรมาภิไธย ย่อ "ม" สีเหลืองทอง

๘ ตราสัญลักษณ์ขาว-ดำ

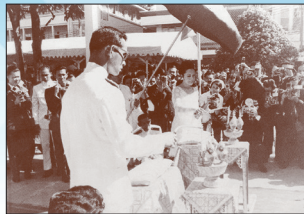
เป็นลายเส้นสีดำทั้งหมด ใช้สำหรับกรทำตราวาง หัวกระดาษต่างๆ

พิธีพระราชทานปริญญาบัตร พ.ศ. 2512

ภายหลังได้รับพระราชทานนาม “มทิดล” เป็นชื่อมหาวิทยาลัย คณะกรรมการมหาวิทยาลัยมหิดล เห็นสมควรกราบบังคมทูลเชิญ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เสด็จพระราชดำเนินมาพระราชทานปริญญาบัตร ประกาศนียบัตร และอนุปริญญาบัตร แก่ผู้สำเร็จการศึกษาใน “วันมทิดล” แทนวันที่ 6 เมษายน เช่นปีก่อนๆ ดังนั้น นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2512 เป็นต้นมา จึงได้เสด็จพระราชดำเนินมาพระราชทานปริญญาบัตร โอกาสเดียวกับที่มาถวายบังคมพระรูปสมเด็จพระบรมราชชนกเนื่องในวันมหิดล ในเวลาบ่าย

ในวันพุธที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2512 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ มาถึงโรงพยาบาลศิริราชในเวลา 15.00 น. โดยเสด็จพระราชดำเนินไปทรงวางพวงมาลาและถวายบังคมพระรูปสมเด็จพระบรมราชชนก จากนั้นเสด็จพระราชดำเนิน

ไปประทับพระราชอาสน์ในกระโจมพิธี เพื่อพระราชทานเข็มสมนาคุณแก่ผู้อุปการะกิตติมศักดิ์ และพระราชทานรางวัลแก่นักศึกษาผู้ชนะการประกวดเรียงความเนื่องในวันมหิดล จากนั้นจึงเสด็จพระราชดำเนินไปยังหอประชุมราชแพทยาลัย ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล

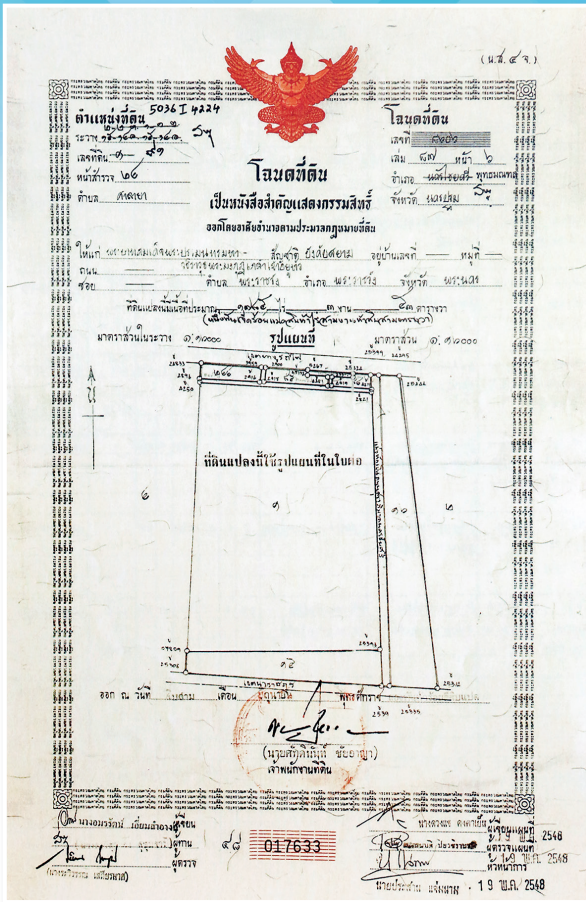
อ้างอิง : 50 ปี ในหลวงศิริราช. บรรณาธิการ อนันต์พัฒน์ อิมะพุลทรัพย์ และสุรางค์ วิเศษมณี. กรุงเทพฯ : คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539. หน้า 155-160.

การขอพระราชทานที่ดิน ณ ศาลายา

โฉนดที่ดินเลขที่ 8606

ตำบลศาลายา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

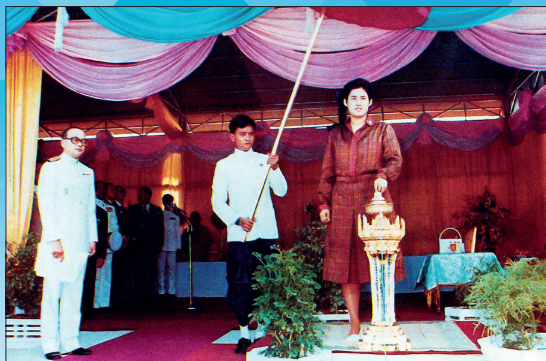

ศ.นพ.ชัชวาล โอสถานนท์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ได้บันทึกลายมือเกี่ยวกับประวัติมหาวิทยาลัยในการขอพระราชทานที่ดิน ณ ศาลายา ได้ดังนี้

“... ศ.นพ.สวัสดิ์ สกุลไทย ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาและวางแผน ได้ทราบจากผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม ว่ามีที่ว่างอยู่ที่ศาลายาประมาณ 1,241 ไร่เศษ เป็นของทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์จะขายตารางวาละ 30,000 บาท ทางมหาวิทยาลัยเห็นว่าเหมาะสมสำหรับจะขายกิจการ แต่เพื่อประโยชน์ของการศึกษา น่าจะลดลงเหลือไร่ละ 10,000 บาทได้

ในวันที่ 16 มิถุนายน 2512 จึงได้มีโอกาสเข้าเฝ้าสมเด็จพระบรมราชชนนีที่พระราชวังไกลกังวล หัวหิน พร้อมกับรองอธิการบดี และคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย เพื่ออัญเชิญพระองค์ท่านเป็นประธานกรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัยมหิดล มี ศ. สัตยญาธรรมศักดิ์ และ ฯพณฯ พจน์ สารสิน เป็นรองประธาน พร้อมด้วยกรรมการประมาณ 35 คน กรรมการท่านหนึ่ง คือ หม่อมทวีวงศ์ถวัลย์ศักดิ์ ซึ่งเป็นผู้อำนวยการสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
เสด็จพระราชดำเนินมาทางเปิดมหาวิทยาลัยมหิดลศาลายา
อย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2526

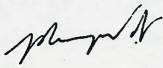
ที่ ๘/๑๐ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน

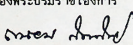
วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๑๔

ถึง ประธานกรรมการทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์

หนังสือที่ ทท.๐๐๑/ป.ธ.๑ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๑๔ ว่ามหาวิทยาลัยมหิดลได้เสนอขอซื้อที่ดินของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ บริเวณคลังขน ดิบถนนมสาย ๔ และคึกคักทางรถไฟสายใต้ เนื้อที่ประมาณ ๑,๐๐๐ ไร่เศษ โดยวิธีผ่อนชำระระยะยาว เพื่อขยายการศึกษาให้สมบูรณ์แบบ ซึ่งสำนักงานทรัพย์สินฯ ได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่าที่ดินบริเวณดังกล่าวตรงกับโฉนดเลขที่ ๘๐๖ ตำบลศาลายา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม เนื้อที่ตามโฉนดทั้งหมด ๑,๗๕๔ ไร่ ๓ งาน ๓ ตารางวา ต่อมาได้มีการจำหน่ายให้แก่รัฐบาล การรถไฟแห่งประเทศไทย และสถาบันนครชัยศรี กันได้แยกเนื้อที่ออกเป็นโฉนดใหม่ต่างหากในนามของสำนักงานทรัพย์สินฯ ขณะที่ดินโฉนดดังกล่าวมีเนื้อที่เหลืออีกประมาณ ๑,๓๐๒ ไร่ ๓ งาน ๒๐ ตารางวา สำนักงานทรัพย์สินฯพิจารณาแล้ว เห็นว่าที่ดินบริเวณนี้กำลังเจริญขึ้น เป็นลำดับ หากจะขายให้แก่มหาวิทยาลัยมหิดลตามที่เสนอขอซื้อมาก็ควรกันที่ดินตามเนื้อที่ระหว่างทางรถไฟกับถนนที่ศึกษาแล้วคิดมาเป็นเนื้อที่ ๖๑ ไร่ ๕๔ ตารางวา ไว้เพื่อจัดประโยชน์เป็นศูนย์การค้าต่อไป คงเหลือเป็นเนื้อที่สำหรับขายให้กับมหาวิทยาลัยประมาณ ๑,๒๔๐ ไร่ ๓ งาน ๖๔ ตารางวา และเห็นควรขายให้ไว้ละ ๑๐,๐๐๐ บาท เป็นการให้ความร่วมมือช่วยเหลือการศึกษาของชาติ โดยให้มหาวิทยาลัยชำระเงินค่าที่ดินครั้งหนึ่งก่อนในวันทำสัญญา ส่วนที่เหลือให้ผ่อนชำระภายใน ๔ ปี คิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๘ คือต้องเงินที่ค้างชำระจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น คณะกรรมการทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย และทางมหาวิทยาลัยได้ตกลงที่จะรับซื้อตามราคาและเงื่อนไขดังกล่าวแล้ว จึงขอขงผูกขาดเป็นการต่อไป เพื่อประโยชน์แก่ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ความความไม่มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๑๓ นั้น

อนุญาตให้สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ จำนวนที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๐๖ ในตำบลคลังล่างข้างต้น ตามจำนวนเนื้อที่ ราคา และเงื่อนไขที่ระบุมา ให้แก่มหาวิทยาลัยมหิดลได้.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล
นายกรัฐมนตรี

พระบรมราชโองการ ที่ 7/10 ลงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2514
พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์
จำหน่ายที่ดินโฉนดเลขที่ 8606 ให้แก่มหาวิทยาลัยมหิดลได้

พระองค์ได้พระราชทานพระมหากษัตริย์ จัดให้มีการประชุมครั้งแรกที่วังสระปทุม เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2513 และจัดให้หม่อมทวีวงศ์ฯ นั่งชิดพระองค์ท่านทางด้านซ้าย ในระหว่างเจรจากันถึงเรื่องมหาวิทยาลัยมหิดลอยากได้ที่ขึ้นนี้เพื่อขยายกิจการออกไป ฯลฯ หม่อมทวีวงศ์ฯ ก็กราบทูลว่าทรัพย์สินฯ ตั้งราคาไว้ไร่ละ 30,000 บาท พระองค์ท่านก็เอาพระหัตถ์โอบที่ไหล่แล้วค่อยๆ ต่อบราคาตกลงจนเหลือ 10,000 บาท แต่ก็อ้างว่ายังจะต้องนำเข้าเสนองการทรัพย์สินฯ และขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตอีกด้วย พระองค์ท่านรับสั่งว่า เรื่องนี้ไม่เป็นไร หมอชัชวาลคงจัดการให้เป็นทีเรียบร้อยได้

ตกลงมหาวิทยาลัย จะต้องจ่ายทั้งหมด 12,420,475 บาท เมื่อจ่ายครึ่งหนึ่งของราคาแล้วก็โปรดเกล้าฯ ให้โอนให้ได้ ที่เหลืออีกครั้งหนึ่ง ให้ชำระให้หมดภายใน 5 ปี คิดดอกเบี้ย 7% ในปีต่อมาทางสำนักงานประมาณก็กรุณาจัดสรรเงินให้ทั้งหมด โดยมีต้องเสียดอกเบี้ยแต่อย่างใด ...”

อ้างอิง : มหาวิทยาลัยมหิดล. 25 ปี แห่งวันพระราชทานนามมหาวิทยาลัย. บรรณาธิการ อุดุลย์ วิริยเวชกุล. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย, 2537. หน้า 20, 22.

จากวันสถาปนาสู่วันพระราชทานนาม

การจัดงานเพื่อระลึกถึงวันก่อตั้งมหาวิทยาลัย เกิดขึ้นครั้งแรกในสมัย ศ.เกียรติคุณ นพ.ณัฐ ภมรประวัติ ดำรงตำแหน่งอธิการบดี โดยมีดำริให้ตั้งคณะกรรมการด้านประชาสัมพันธ์ขึ้นเพื่อสร้างความเป็นเอกภาพในองค์กร (Unity) มี ศ.เกียรติคุณ นพ.มนูญ ไพบุญย์ เป็นประธานคณะกรรมการ ซึ่งให้ความเห็นว่าควรมีกิจกรรมที่ทุกคนจะได้มีส่วนร่วม และร่วมระลึกถึงมหาวิทยาลัย ต่อมาจึงเกิด **“พิธีสถาปนามหาวิทยาลัยมหิดล”** ขึ้น โดยยึดเอาวันที่ 1 มีนาคม ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นหลักในการจัดงาน

ศ.เกียรติคุณ นพ.ณัฐ ภมรประวัติ

ศ.นพ.ชัชวาล โอสถานนท์

ศ.เกียรติคุณ นพ.ประดิษฐ์ เจริญไทยทวี

ภายหลังการจัดงานได้ 2-3 ปี ศ.นพ.ชัชวาล โอสถานนท์ ได้เสนอให้ปรับจากวันที่ 1 มีนาคม เป็นวันที่ 2 มีนาคม ซึ่งมีผลบังคับใช้อย่างเป็นทางการ ครั้งนั้น คณะกรรมการประชาสัมพันธ์ได้รับฟังข้อคิดเห็น และมีผลสรุปให้มหาวิทยาลัยปรับการจัดงานจากวันที่ 1 มีนาคม เป็นวันที่ 2 มีนาคม เรื่อยมา

เมื่อถึงสมัย ศ.เกียรติคุณ นพ.ประดิษฐ์ เจริญไทยทวี ดำรงตำแหน่งอธิการบดี และมีโอกาสสำคัญที่มหาวิทยาลัยครบรอบ 25 ปี แห่งวันพระราชทานนาม ในครั้งนั้น ศ.นพ.อดุลย์ วิริยเวชกุล รองอธิการบดี ฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์ซึ่งมีความสนใจในประวัติศาสตร์ได้ให้ข้อ

คิดเห็นว่า หากเรียก **“วันสถาปนา”** อาจเกิดข้อคำถามว่าควรนับจากจุดใด จากยุคศิริราชพยาบาลเป็นโรงเรียนราชแพทยากร หรือจากราชแพทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ หรืออย่างไร ฉะนั้นเพื่อให้ตรงความหมาย จึงเห็นควรให้เปลี่ยนชื่อจาก **“วันสถาปนามหาวิทยาลัยมหิดล”** เป็น **“วันพระราชทานนามมหาวิทยาลัยมหิดล”** ด้วยคำรุดังกล่าว การจัดงานในวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2537 จึงเรียกว่า วันพระราชทานนามเป็นครั้งแรก โดยในวันเดียวกันจะมีกิจกรรมที่หลากหลาย อาทิ การแข่งกีฬาเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ การบริการวิชาการ ฯลฯ สืบเนื่องมาถึงปัจจุบัน

อ้างอิง : กัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์, สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์, **ปาฐกถาเกียรติยศ เนื่องในงานคล้ายวันพระราชทานนามมหาวิทยาลัยมหิดล**, บรรณาธิการ สุริยา รัตนกุล, ศันสนีย์ ไชยโรจน์ และรัตนา เพ็ชรอุไร, [นครปฐม] : กองบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2551.

ต้นไม้สัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัย

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ได้ประทานพระกรุณาธิคุณทรงมีพระวินิจฉัยตัดสินให้ “กันภัยมกิดล” ได้รับการคัดเลือก จากการจัดประกวดต้นไม้สัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัย ในโอกาสครบรอบ 30 ปี วันพระราชทานนามฯ ปี พ.ศ. 2542 ด้วยเหตุผลว่า เป็นต้นไม้ที่พบในประเทศไทย สามารถปลูกได้ง่าย มีนามเป็นมงคล มีชื่อพ้องกับนามมหาวิทยาลัย และมีลักษณะสวยงาม แม้จะเป็นไม้เถา แต่ก็สามารถจัดแต่งเป็นทรงพุ่มได้หลายแบบ มีอายุยืนหลายปี และเมื่อเถาแห้งไปก็สามารถงอกขึ้นได้ใหม่ ซึ่งความเป็นไม้เถานี้สื่อความหมายถึงความก้าวหน้า และความสามารถในการปรับตัวให้พัฒนาไปตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้เป็นอย่างดี

พันธุ์ไม้นี้พบครั้งแรกเมื่อ 14 กันยายน พ.ศ. 2510 โดยนายเกษม จันทรประสงค์ ซึ่งขณะนั้นเป็นข้าราชการกองพืชพันธุ์ กรมวิชาการเกษตร ที่สถานีรถไฟวังโพ ตรงข้ามกับแม่น้ำแควน้อย จังหวัดกาญจนบุรี

พืชชนิดนี้มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Afgekia Mahidolae* ศาสตราจารย์เต็ม สมิตินันท์ ผู้เชี่ยวชาญทางพฤกษศาสตร์ กรมป่าไม้ ได้เสนอชื่อ กันภัยหรือกันภัยมหิดล เป็นต้นไม้พื้นถิ่นของไทย พบตามป่าเต็งรัง ภูเขาหินปูนทางภาคตะวันตก ลักษณะเป็นไม้เถาเลื้อยชนิดเนื้อแข็ง ขนาดกลาง อายุหลายปี กิ่งอ่อนสีเขียว มีขนนุ่มทั่วไป ใบออกสลับ ใบประกอบแบบขนนก ปลายคี่ ใบย่อยรูปรีแกมขอบขนาน แผ่นใบบาง

ใต้ใบมีขนหนากว่าด้านบนใบ ดอกออกเป็นช่อกระจายตามซอกใบและปลายกิ่ง ช่อยาว 12-25 เซนติเมตร ดอกทยอยบานจากโคนช่อมาปลายช่อ 4-6 ดอก กลีบประดับสีม่วงอมเขียว รูปรียาว กลีบเลี้ยงสีม่วงอ่อน โคนกลีบเชื่อมติดกันปลายแยก 5 แฉก ดอกรูปถ้วยมี 5 กลีบ กลีบกลางสีม่วง โคนกลีบมีแถบสีเหลืองรูปสามเหลี่ยม กลีบคู่ข้างสีม่วงเข้ม กลีบคู่ล่างสีเหลืองอ่อน มีขนปกคลุม ออกดอกเดือนสิงหาคมถึงพฤศจิกายน ผลเป็นฝักรูปแถบสั้น สีน้ำตาล มีขนปกคลุม เมื่อแก่แตกเป็นสองซีก เมล็ดรูปกลม 2 เมล็ด สีดำเป็นมัน

ปาฐกถาเกียรติยศเนื่องในวันพระราชทานนาม มหาวิทยาลัยมหิดล

งานปาฐกถาเกียรติยศเนื่องในวันพระราชทานนามมหาวิทยาลัยมหิดล จัดขึ้นครั้งแรกในโอกาสครบรอบ 30 ปี แห่งวันพระราชทานนาม วันอังคารที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2542 โดยได้รับพระกรุณาธิคุณจากสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เสด็จมาทรงบรรยายเกี่ยวกับพระราชประวัติ “สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก” ณ ห้องบรรยายรวม สำนักงาน อธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา จังหวัดนครปฐม

ตัวอย่างความตอหนึ่จากเอกสารลายพระหัตถ์ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ที่บันทึกไว้ในคราวเข้าเฝ้าสมเด็จพระบรมราชชนก เมื่อครั้ง ประชวร และรับสั่งให้นำความถวายสมเด็จพระศรีสวรินทิราบรมราชเทวี พระพันวัสสา อัยยิกาเจ้า เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2481 ความว่า “ตั้งแต่หม่อมฉันเกิดมาก็เห็นแต่สมเด็จพระแม่เป็นทุกข์เป็นโศก ไม่มีอะไรที่จะให้ชื่นพระหฤทัยเสียเลย สงสารเสด็จแม่ จึงคิดว่า ลูกผู้ชายของท่านก็เหลืออยู่แต่หม่อมฉันคนเดียว ควรจะสนองพระคุณด้วยการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้สมเด็จพระแม่ทรงยินดี ด้วยเห็นลูก สามารถทำความดีให้เป็นคุณประโยชน์แก่บ้านเมืองได้ ไม่เลี้ยงมาเสียเปล่า เมื่อคิดไปว่าทำอย่างไรดี หม่อมฉันคิดเห็นว่า ในทางราชการนั้นก็มิพูลกระหม่อม พระราชโอรส ในสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ อยู่หลายพระองค์แล้ว ตัวหม่อมฉัน จะทำราชการหรือไม่ก็ไม่ได้เท่าใดนัก จึงคิดว่าการช่วยชีวิตผู้คนพลเมืองเป็นการ สำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งหม่อมฉันอาจทำได้โดยลำพังตัว เพราะทรัพย์สินส่วนตัวมีพอ เลี้ยงชีวิตแล้ว จะสละเงินที่ได้รับพระราชทานในส่วนที่เป็นเจ้าฟ้า เามามาใช้เป็นทุน ทำการตามความคิดให้เป็นประโยชน์ในบ้านเมือง”

โดยนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 ศ.เกียรติคุณ ดร.น.พ.พรชัย มาตังคสมบัติ อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ได้ดำริให้มีการจัดปาฐกถาเกียรติยศ ศ.นพ.ชัชวาล โอสถานนท์ สลับกับ ปาฐกถาเกียรติยศ ศ.นพ.เกษาน จาติกวณิช เนื่องในวันพระราชทานนาม ติดต่อกันมาทุกปีจนถึงปัจจุบัน โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากสาขาต่าง ๆ มาแสดงปาฐกถา

การสร้างวัฒนธรรมองค์กร และอัตลักษณ์

มหาวิทยาลัยมหิดล

นับจากวันพระราชทานนามมหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยได้พัฒนาในทุก ๆ ด้านอย่างต่อเนื่อง โดยมีหัวใจสำคัญอีกประการ คือ การสร้างวัฒนธรรมองค์กร และอัตลักษณ์ของแต่ละส่วนงาน ดังปรากฏในเอกสารประชาสัมพันธ์ และการกำหนดสีประจำมหาวิทยาลัย คณะ และส่วนงาน ดังนี้

สีประจำภาควิชาสาย คณะ ส่วนงาน

มหาวิทยาลัยมหิดล

- พระมหามงกุฏและปรมาภิไธย ย่อ “ม” สีเหลืองทอง
- รอบนอกตัวอักษร ประจำยามและวงกลมทั้งหมด สีเหลืองทอง
- พื้นหลังพระมหามงกุฏและปรมาภิไธย ย่อ “ม” สีน้ำเงิน

คณะ

- คณะกายภาพบำบัด Soft Pink
- คณะทันตแพทยศาสตร์ Violet
- คณะเทคนิคการแพทย์ Scarlet Red
- คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร Oceanic Green and Cream
- คณะพยาบาลศาสตร์ White
- คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี Green
- คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล Green
- คณะเภสัชศาสตร์ Olive Green
- คณะวิทยาศาสตร์ Golden Yellow
- คณะวิศวกรรมศาสตร์ Dark Red
- คณะเวชศาสตร์เขตร้อน Bright Red
- คณะศิลปศาสตร์ Pale Ivory

- คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ Magenta
- คณะสัตวแพทยศาสตร์ Dark-sky Blue
- คณะสาธารณสุขศาสตร์ Salmon Pink
- คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ Aquamarine
- บัณฑิตวิทยาลัย Beige

สถาบัน

- สถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล Dark Orange
- สถาบันนวัตกรรมการเรียนรู้ Dark Blue
- สถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน Orange
- สถาบันโภชนาการ Light Beige
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม Pearl Gray
- สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย Light Green
- สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว Old Rose

วิทยาลัย

- วิทยาลัยการจัดการ Blue and Orange
- วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ Lawn Green
- วิทยาลัยนานาชาติ Purple

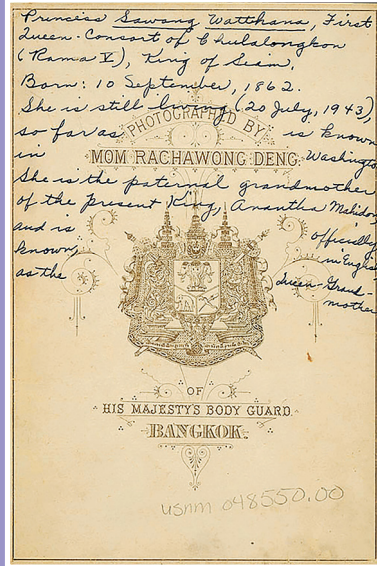
สตีกเกอร์ประชาสัมพันธ์
“วัฒนธรรมองค์กรมหาวิทยาลัยมหิดล
7 ประการ 23 องค์ประกอบ”
ผลิตโดย
กองทรัพยากรบุคคล สำนักงานอธิการบดี
เมื่อปี พ.ศ. 2553

- วิทยาลัยราชสุดา Pink and Purple
- วิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา Green and Purple
- วิทยาลัยศาสนศึกษา Sky

วิทยาเขต

- มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตกาญจนบุรี Brick Red
- มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตนครสวรรค์ Pale Green
- มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตอำนาจเจริญ Purple and Yellow
- หอสมุดและคลังความรู้มหาวิทยาลัยมหิดล Turquoise

พระฉายาลักษณ์สมเด็จพระศรีสวรินทิราบรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า

10 กันยายน พ.ศ. 2555 ที่ผ่านมา หอจดหมายเหตุและพิพิธภัณฑ์มหาวิทยาลัยมหิดล ได้จัดนิทรรศการเฉลิมพระเกียรติ ในวโรกาสครบ 150 ปี วันคล้ายวันพระราชสมภพสมเด็จพระศรีสวรินทิราบรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า นิทรรศการครั้งนี้จัดขึ้น ในวาระสำคัญยิ่ง เมื่อ UNESCO ประกาศยกย่องพระองค์เป็น **“บุคคลสำคัญของโลก”** เป็นคนไทยคนที่ 21 ที่ได้รับการเฉลิมฉลองเป็น บุคคลสำคัญในระดับโลก เนื่องในวาระครบรอบ ครบ 50 ปี 100 ปี หรือมากกว่า ด้วยพระราชกรณียกิจเป็นที่ประจักษ์ด้านการศึกษา ด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์ (สาธารณสุข) วัฒนธรรม สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อันเป็นรากฐานสู่การพัฒนาทางด้านต่างๆ ของไทย ในปัจจุบัน

ในการค้นคว้าข้อมูลเพื่อจัดนิทรรศการนั้น ได้พบพระฉายาลักษณ์สมเด็จพระศรีสวรินทิราบรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า ในเว็บไซต์ของสถาบันสมิธโซเนียน ประเทศสหรัฐอเมริกา (<http://siris-archives.si.edu> คำค้น Sawang Watthana) ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าด้านพระราชประวัติของสมเด็จพระศรีสวรินทิราบรมราชเทวีฯ รวมทั้งประวัติการถ่ายภาพในประเทศไทย ดังนี้

พระฉายาลักษณ์สมเด็จพระศรีสวรินทิราบรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า (Portrait of Princess Sawang Watthana, First Queen Consort of King Chulalongkorn, Rama V, in Costume and with Ornaments and Fan.)

ข้อมูลจากเว็บไซต์ระบุปีที่ถ่ายภาพ คือ ค.ศ. 1881 หรือ พ.ศ. 2424 ขนาดภาพ 4 x 6 นิ้ว ถ่ายที่พระนคร กรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาตามปีที่ถ่ายภาพเมื่อ พ.ศ. 2524¹ ขณะนั้นสมเด็จพระศรีสวรินทิราบรมราชเทวีฯ มีพระชนมายุ 19 พรรษา และดำรงพระอิสริยยศเป็นสมเด็จพระนางเจ้าสว่างวัฒนา พระบรมราชเทวี

ด้านหลังภาพมีลายมือเขียนภาษาอังกฤษ บรรยายเกี่ยวกับสมเด็จพระศรีสวรินทิราบรมราชเทวีฯ ว่า **“Princess Sawang Watthana, First Queen. Consort of Chulalongkorn (Rama V), King of Siam, Born: 10 September, 1862. She is still living (20 July 1943), so far as is known in Washington. She is the paternal grandmother of the present King, Anantha Mahidol, and is officially known in English, as the Queen Grand-mother.”**

นอกจากนี้ยังมีเครื่องกำกับงาน² เป็นตราแผ่นดินสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวพร้อมอักษรตัวพิมพ์ ระบุนามผู้ถ่ายภาพว่า **“MOM RACHAWONG DENG”** ซึ่งก็คือ **“ม.ร.ว. แดง อิศรเสนา (หม่อมเทวาริราช)”** แม้จะพบประวัติในการถ่ายภาพไม่มากนัก แต่พอจะทราบโดยสังเขปว่า ม.ร.ว. แดง จัดเป็นช่างถ่ายภาพระดับอาชีพ และเคยตามเสด็จรัชกาลที่ 5 ดังข้อความในหนังสือ **“พระราชนิพนธ์เสด็จประพาสไทรโยค”** พ.ศ. 2420 ในรัชกาลที่ 5 ตอนหนึ่งว่า

“... เรือที่จอดนั้นเห็นจะเป็น
หม่อมแดงลำหนึ่ง จะขึ้นไปถ่ายรูป
3 โมงสามส่วนถึงบ้านปากเลน...”

¹ ในหนังสือล้นชักภาพเก่า (2550) ของอเนก นาวิกมูล มีภาพพระฉายาลักษณ์ประกอบในหนังสือ และข้อความที่ภาพว่า “สว่างวัฒนา ปรมราชเทวี 2421 พุทธศก” ซึ่งเป็นปีพุทธศักราชที่ไม่ตรงกับที่ปรากฏในเว็บไซต์ของสมิธโซเนียน ซึ่งหากเป็นภาพที่ถ่ายในปี พ.ศ. 2421 ขณะนั้นสมเด็จพระศรีสวรินทิราบรมราชเทวีฯ ทรงดำรงพระอิสริยยศเป็น พระเจ้าน้องนางเธอ พระองค์เจ้าสว่างวัฒนา (พ.ศ. 2421 - 12 สิงหาคม พ.ศ. 2423) โดยยังมีได้รับสถาปนาเป็น “บรมราชเทวี”.

² อเนก นาวิกมูล. **ประวัติการถ่ายรูปยุคแรกของไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สารคดี, 2548. หน้า 127. คำว่า **“เครื่องกำกับงาน”** เป็นคำที่ผู้เขียน (อเนก นาวิกมูล) ตั้งขึ้นใหม่ จุดประสงค์ก็คือต้องการให้กินความถึงสิ่งที่ช่างถ่ายรูปใช้ควบคู่กับรูปถ่ายเพื่อทิ้งร่องรอยให้รู้ว่าเป็นผลงานของตน อาจจะเป็นเพียงชื่อช่างชื่อห้องภาพ หรือชื่อกับที่ตั้ง รูปประกอบตลอดกระทั่งลวดลายต่างๆ ใช้พิมพ์หรือประทับลงบนกระดาษติดรูป ทั้งอย่างเรียบ นูนขึ้นมา หรือกดลึกลงไป.

หม่อมราชวงศ์ แดง อิศรเสนา
หรือ หม่อมเทวาริราช

อนึ่ง เครื่องกำกับงานหลังภาพของ ม.ร.ว. แดง มีตราแผ่นดินที่ได้รับพระบรมราชานุญาต แสดงว่าได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้เป็นช่างภาพหลวง และจากที่เคยตามเสด็จรัชกาลที่ 5 จึงไม่น่าแปลกใจนักที่ ม.ร.ว. แดง มีโอกาสถ่ายภาพสมเด็จพระศรีสวรินทิราบรมราชเทวีฯ

เครื่องกำกับงานหลังภาพของ ม.ร.ว. แดง ประกอบด้วยตราแผ่นดิน และชื่อผู้ถ่ายภาพ ถูกพิมพ์อย่างเป็นระเบียบตามสากลนิยมในสมัยนั้น แสดงถึงความสนใจ และจริงจังกับงานถ่ายภาพ นำเสียดายที่ไม่ปรากฏผลงานให้พอสืบค้นได้มากนัก

ปัจจุบันภาพถ่ายของ ม.ร.ว. แดง ปรากฏในหอจดหมายเหตุแห่งชาติเพียง 1-2 ภาพ โดยมีลักษณะและเครื่องกำกับงานเช่นเดียวกับพระฉายาลักษณ์สมเด็จพระศรีสวรินทิราบรมราชเทวีฯ และมีข้อมูลการถ่ายภาพของท่านปรากฏให้เห็นอีกเล็กน้อย คือ ในบัญชีการประกวดภาพถ่าย ในงานวัดเบญจมบพิตร เมื่อวันที่ 8-12 มกราคม พ.ศ. 2456 ปรากฏชื่อหม่อมเทวาริราช ส่งภาพเข้าร่วมประกวด ชื่อภาพ “พุท้องช้าง”

ปัจจุบันพระฉายาลักษณ์สมเด็จพระศรีสวรินทิราบรมราชเทวีฯ จัดเก็บอยู่ที่หอจดหมายเหตุมานุษยวิทยาแห่งชาติ สถาบันสมิธโซเนียน อยู่ในหมวดภาพถ่ายระหว่างคริสต์ศักราช 1860-1960 ทั้งนี้ยังมีพระบรมฉายาลักษณ์รัชกาลที่ 4 และรัชกาลที่ 5 พระฉายาลักษณ์ พระรูปพระบรมวงศานุวงศ์ และข้อมูลจดหมายเหตุอื่นๆ อาทิ ภาพเครื่องแต่งกายของชนกลุ่มต่างๆ ในสยาม เครื่องดนตรี และเครื่องใช้ เป็นต้น โดยสามารถเข้าชมภาพและค้นคว้าเพิ่มเติมได้ที่ <http://collections.si.edu/search/results.htm?q=Thai>

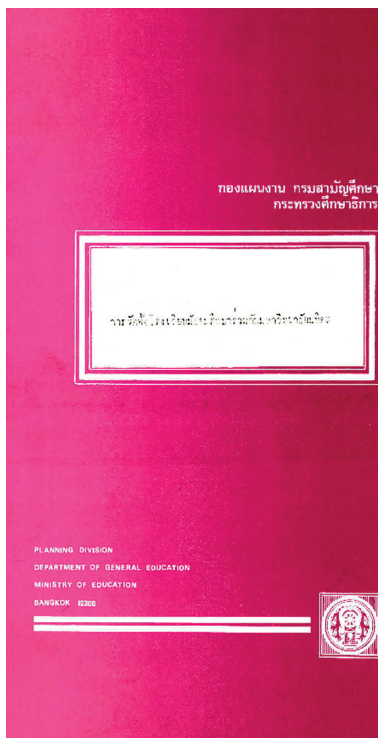
บรรณานุกรม

จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. พระราชนิพนธ์เสด็จประพาสไทรโยค. พระนคร : องค์การค้าคุรุสภา, 2504.
ศักดิ์ดา ศิริพันธุ์. กษัตริย์และกล้อง : วิชาการการถ่ายภาพในประเทศไทย พ.ศ. 2388-2535. กรุงเทพฯ : ด้านสหภาพการพิมพ์, 2535.
เอนก นาวิกมูล. ประวัติการถ่ายรูปยุคแรกของไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สารคดี, 2548.

โครงการจัดตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษา ร่วมกับ

มหาวิทยาลัยมหิดล

ด้วยปัจจุบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วมาก และได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้นต่อชีวิตประจำวันทั้งในด้านส่วนตัว และการประกอบอาชีพของคนจึงส่งผลให้คนจำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศรัฐบาลจึงได้บรรจุแผนพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534 ซึ่งมีความมุ่งหวังในการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กร สถาบัน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อตอบสนองความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาเทคโนโลยีและการส่งเสริมการวิจัยตลอดจนการสร้างค่านิยมของ ประชาชนทุกระดับให้เห็นบทบาทความสำคัญของวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่มีผล ต่อการพัฒนาประเทศ ประกอบกับปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนด้านวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ยังไม่กว้างขวางเท่าที่ควร และยังไม่มียุทธศาสตร์แบบการจัดโรงเรียนที่เปิดสอน เน้นทางนี้โดยเฉพาะ กรมสามัญกระทรวงศึกษาธิการจึงได้ร่วมกับมหาวิทยาลัยมหิดล จัดตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาซึ่งจะเปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเน้นการ เรียนการสอนทางด้านวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ทั้งนี้เพื่อมุ่งผลิตกำลังคน ให้สอดคล้องและสนองต่อเจตนารมณ์ของรัฐบาล

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อวิจัยและพัฒนาการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งสามารถพัฒนานักเรียนที่มีความถนัดให้เข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยได้ด้วยความสำเร็จ
2. เพื่อวิจัยพฤติกรรมการณ์เรียนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของเด็กไทย โดยอาศัยความเข้าใจในพื้นฐานทางวัฒนธรรม ประเพณี และความ ศรัทธาเป็นค่านิยมพื้นฐาน

เปิดแถมจดหมายเหตุ

3. เพื่อให้โอกาสนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในส่วนภูมิภาค และส่วนกลางได้เข้าศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายทางด้านวิทยาศาสตร์ได้อย่างกว้างขวางขึ้น

4. เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรัก ความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ทางด้านวิทยาศาสตร์ อันจะเป็นพื้นฐานในการ ศึกษาาระดับสูง และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีของชาติ

5. เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการใช้ทรัพยากร และบุคลากรร่วมกัน ของมหาวิทยาลัยมหิดล และกรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการเป้าหมาย ของโครงการจัดตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในปีการศึกษา 2534 ในบริเวณมหาวิทยาลัยมหิดล ณ ศาลายา จังหวัดนครปฐม บนพื้นที่ 35 ไร่ ซึ่งมหาวิทยาลัยมหิดลให้กรมสามัญศึกษาเช่าในราคาไร่ละ 1 บาท/ปี เป็นเวลา ไม่น้อยกว่า 30 ปี โดยมีขนาดแผนชั้นเรียนเต็มรูปแบบ -/10-10-10 (30 ห้องเรียน)

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รูปแบบซึ่งอาจจะเลือกใช้ในโรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์ในการ ส่งเสริมนักเรียน ที่มีความถนัดทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีในทุกพื้นที่ ทั้งทุกภาคของประเทศไทย
2. มีความเข้าใจในพฤติกรรมและการแสดงออกของนักเรียนในการเรียนรู้อ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งจะนำไปสู่การเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่ดีใน อนาคต
3. นักเรียนและเยาวชนที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนทั้งในส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค จะมีความตื่นตัว กระตือรือร้น และให้ความสนใจในการเรียน วิทยาศาสตร์มากขึ้น
4. นักเรียนและเยาวชนโดยทั่วไปมีความสำนึกในคุณค่า เห็นประโยชน์ และความสำคัญของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ
5. ช่วยยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ ของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้สูงขึ้น
6. ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศและความเข้าใจที่ดีในการประสาน ร่วมมือกัน และการใช้ทรัพยากรร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

อ้างอิงจากกลุ่มเอกสารส่วนบุคคล ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ดร.ณัฐ ภมรประวัติ กลองที่ 8 แฟ้มที่ 15 ชื่อแฟ้ม “ข้อตกลงระหว่างกรมสามัญศึกษากระทรวง ศึกษาธิการและมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่องความร่วมมือในการจัดตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาบนพื้นที่ของมหาวิทยาลัยมหิดล (19-23 ส.ค. 2533)

ศูนย์สยามทรรศน์ศึกษา เปิดตัวเอกสารจดหมายเหตุ

ชุดเพลงพื้นบ้าน ของ **“แม่ประยูร ยมเยี่ยม”**

ศิลปินแห่งชาติ (สาขาลำตัด)

.....
ในกลุ่มเอกสารจดหมายเหตุส่วนบุคคล
.....
ของบุคคลสำคัญที่อยู่ในพื้นที่ศาลา
ของศูนย์สยามทรรศน์ศึกษา คณะศิลปศาสตร์
มีเรื่องราวน่าสนใจที่จะยกมาให้ท่านผู้อ่าน
ทราบในครั้งนี้ คือ เอกสารส่วนบุคคล
ของ **แม่ประยูร ยมเยี่ยม** ศิลปินแห่งชาติ
สาขาศิลปะการแสดง (ลำตัด)

ประจำปีพุทธศักราช 2537 เป็นเอกสารจดหมายเหตุ
เกี่ยวกับเพลงพื้นบ้านที่บันทึกลงเอกสาร
ด้วยลายมือของแม่ประยูร ยมเยี่ยมเอง

ในกลุ่มเอกสารจดหมายเหตุส่วนบุคคล ของบุคคลสำคัญที่อยู่ในพื้นที่ศาลาयाของศูนย์สยามทรรศน์ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มีเรื่องราวน่าสนใจที่จะยกมาให้ท่านผู้อ่านทราบในครั้งนี้ คือ เอกสารส่วนบุคคลของ แม่ประยูร ยมเยี่ยม ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (ลำตัด) ประจำปีพุทธศักราช 2537 เป็นเอกสารจดหมายเหตุเกี่ยวกับเพลงพื้นบ้านที่บ้านที่กลองเอกสารด้วยลายมือของแม่ประยูร ยมเยี่ยมเอง

เนื้อหาที่ปรากฏในเอกสารจดหมายเหตุส่วนบุคคลนี้ เป็นเพลงพื้นบ้านหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นเพลงฉ่อย เพลงเรือ เพลงอีแซว เพลงเดินกำ ฯ โดยเฉพาะที่พบมากที่สุดคือบทลำตัด อันเป็นเพลงพื้นบ้านประเภทที่แม่ประยูร ยมเยี่ยม มีความเชี่ยวชาญที่สุดถึงขั้นได้รับยกย่องเชิดชูเกียรติจากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติให้เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง ทั้งนี้เพลงพื้นบ้านที่ปรากฏมีทั้งบทร้องของนักแสดงชายและนักแสดงหญิงเจรจาได้ต่อกัน หรือบางประเภทก็เป็นการเล่าเรื่องราวหรือกล่าวถึงเหตุการณ์ต่างๆ มีทั้ง บทเทิดพระเกียรติราชวงศ์จักรี เช่น เพลงลำตัดสดุดีมหาราชาฯ เพลงลำตัดเทิดพระเกียรติ กลอนแหล่เฉลิมพระเกียรติ **“อยุธยาเริ่มด้วยพระบารมีฯ”** บทสอนต่างๆ เช่น ลำตัดเรื่อง สอนหญิง พระคุณพ่อแม่ โรคเอดส์ บทที่ใช้ในโอกาสพิเศษต่างๆ เช่น ลำตัดวันรับศิลปินแห่งชาติ กลอนแหล่ต่อต้านการซื้อเสียง กลอนแหล่วันมหาสงกรานต์ บทที่กล่าวถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันหรือเรื่องทั่วไป เช่น ลำตัดเรื่อง อาหารควหวาน ขนม หมา หอย ฟุตบอล ฯลฯ และบทอวยพร

นอกจากนี้ แม่ประยูร ยมเยี่ยม ยังได้ทำบันทึก **“สมุดเพลงยอดนิยม”** ซึ่งเป็น เพลงแปลง ที่แต่งเนื้อร้องขึ้นใหม่ไว้อีกหนึ่งเล่ม ก็จะเป็นเพลงที่มีความแปลกใหม่และมีเนื้อหาใกล้ตัวมากขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นเรื่องราวที่ตลกขบขันไว้ใช้ร้องเล่นเพื่อความบันเทิงในโอกาสต่างๆ ด้วย

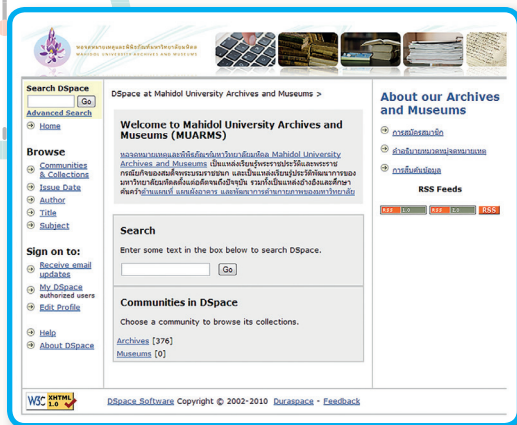
เอกสารจดหมายเหตุลายมือแม่ประยูร ยมเยี่ยม ชุดนี้ ปัจจุบันเก็บรักษาอยู่ที่ ศูนย์สยามทรรศน์ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ด้วยศูนย์ฯ ได้รับความเชื่อถือและไว้วางใจจากทายาทของแม่ประยูร ยมเยี่ยม ให้เก็บรักษาเอกสารต้นฉบับ อันเป็นเอกสารสำคัญและมีเพียงชุดเดียวนี้ไว้ ทั้งนี้ผู้ที่สนใจสามารถเข้าชมหรือขอสำเนาเอกสารได้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาหรือนำไปใช้ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

ทำความรู้จักกับโปรแกรม

DSPACE

โปรแกรม DSpace เป็นซอฟต์แวร์แบบ Open Source พัฒนาโดยห้องสมุดสถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (MIT) และบริษัท ฮิวเลตต์-แพคการ์ด (HP) ปัจจุบันได้รับความนิยมจากองค์กรต่างๆ โดยเฉพาะหน่วยงานทางการศึกษา เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล, มหาวิทยาลัยทักษิณ, มหาวิทยาลัยชินวัตร ฯลฯ

DSpace ใช้พัฒนาฐานข้อมูลงานวิจัยที่รองรับ Open Archives Initiative Protocol for Metadata Harvesting หรือที่เรียกกันสั้นๆ ว่า OAI-PMH มีลักษณะการทำงานเหมือนโปรแกรม EPrints คือ ใช้ในการจัดการคลังเก็บเอกสารอิเล็กทรอนิกส์และเผยแพร่สารสนเทศดิจิทัลขององค์กร เช่น บทความ, ชุดข้อมูล (data sets), รูปภาพ, แฟ้มข้อมูลเสียง (audio files), แฟ้มข้อมูลวิดีโอ (video files), แฟ้มข้อมูลคอมพิวเตอร์ (computer files) และทรัพยากรสารสนเทศอื่นๆ

OAI (Open Archives Initiative) คือ มาตรฐานเปิดสำหรับจัดเก็บเมทาเดตา (Metadata Harvesting) ต่างๆ ซึ่งทำให้สามารถสืบค้นและเข้าถึงรายการเมทาเดตาของทรัพยากรทั้งหมดที่อยู่ในคลังข้อมูลดิจิทัลได้

จิตรกรรมสีน้ำ ศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยมหิดล

สวัสดิ์ค:

วันนี้จะพาทุกท่านไปพบกับอาจารย์นักวาดภาพประกอบทางวิชาการ ไม่ว่าจะเป็นภาพแนวป๊อปชีววิทยา ธรรมชาติวิทยา และภาพวาดทางการแพทย์ หลายท่านอาจจะคุ้นเคยกับภาพวาดของอาจารย์ท่านนี้ มาไม่มากนักน้อย อาจารย์ท่านนี้มีผลงานในนิตยสาร วารสารเกี่ยวกับ สัตว์เลี้ยงก็หลายฉบับค่ะ รวมถึงได้นำภาพวาดมาแสดงเดี่ยวในนิทรรศการ “จิตรกรรมสีน้ำ ศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยมหิดล” เสนอภาพสีน้ำ แสดงบรรยากาศและศูนย์รวมศรัทธาในร่วมคิดล อันเป็นส่วนหนึ่งในนิทรรศการ “สมเด็จพระบรมราชชนกกับการอุดมศึกษาไทย” โดยฝ่ายจดหมายเหตุและพิพิธภัณฑ์ หอสมุดและคลังความรู้มหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2555 ณ ห้องนิทรรศการชั้น 1 ศูนย์การเรียนรู้ร่วมคิดล ศาลายา วันนี้เราลองไปทำความรู้จักกับ อาจารย์ท่านนี้กันดูนะคะ

สวัสดิ์ค่ะ อาจารย์มีชื่อเสียงเรียงนามว่าอะไร? เป็นคนจังหวัดอะไรคะ?

ชื่อพัลลภ อนุสนธิ์พรเพิ่ม ชื่อเล่นชื่อโชคครับ เป็นคนกรุงเทพฯ ครับ

จบการศึกษาจากที่ไหน? และเพราะเหตุใดจึงสนใจการวาดภาพทางวิชาการ

จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดลครับ เริ่มแรกเป็นคนสนใจการวาดภาพทางวิทยาศาสตร์เป็นทุนเดิมอยู่แล้วครับ โดยเฉพาะภาพทางการแพทย์ และคิดว่าศาสตร์ด้านนี้ยังมีความสำคัญต่อการศึกษาเรียนรู้ การศึกษา และเป็นศาสตร์อีกแขนงที่นำวิทยาศาสตร์มาผสมผสานกันอย่างลงตัว ถือเป็นภาพวาดที่นอกจากความงามทางศิลปะแล้วยังอาศัยความเป็นจริงทางวิทยาศาสตร์ เพื่อประกอบการศึกษา

นอกเหนือจากวาดภาพทางการแพทย์แล้วยังวาดภาพอื่นอีกไหมคะ? แล้วอยู่ในรูปแบบใดบ้างคะ

นอกจากภาพทางการแพทย์แล้ว ผมยังมีภาพวาดสัตว์เลี้ยง ภาพวาดแนวป๊อปวิทย์ฯ และพหุศาสตร์ ภาพวิวทิวทัศน์ ภาพบุคคลครับ โดยจะเน้นวาดเพื่อประกอบการศึกษาเป็นหลักครับ ส่วนมากผมมักจะเอาไปทำเป็นโปสเตอร์ติดการกุศลนะ อย่างโปสเตอร์ที่โดยทำ โปสเตอร์ดูดกกล้วยไม้ที่ทำร่วมกับโครงการหมวกกันหนาวให้น้อง โปสเตอร์แมวที่ทำให้กลุ่มรักษ์แมว และโปสเตอร์ที่ทำให้โรงพยาบาลสัตว์เด็ก จุฬา และมีเอาไปทำเสื้อการกุศลบ้างครับ และมีลงตามนิตยสารครับ

ทราบ ว่า วาดสื่อทางวิทยาศาสตร์ด้วย หมายถึงอะไรคะ

เป็นภาพวาดที่เน้นแสดงความถูกต้องความเป็นจริงทางวิทยาศาสตร์ ใ้ง่ายและชัดเจนยิ่งขึ้นครับ เป็นการวาดที่เน้นถึงความถูกต้องเป็นสำคัญ ซึ่งอาจจะต่างจากภาพวาดทางศิลปะทั่วไปที่จะเน้นความงามทางสุนทรียศาสตร์

Watercolour © Punlop Anusonpompem
<http://muchook.blogspot.com>

ไม่ว่าจะเป็น ดอกไม้ สัตว์ แมลง ปลา นก รวมถึงการศึกษาทางด้านแพทยศาสตร์ เพื่อนำเสนอ และบันทึก สนับสนุนข้อมูลทางวิชาการ เพื่อใช้ในการวิจัยและการจัดการศึกษา การเรียนการสอน การทำหนังสือ คู่มือ ตำรา สื่อการเรียนการสอน และการสนับสนุนผลงานการวิจัย ให้ง่ายและชัดเจนยิ่งขึ้น ภาพวาดทางวิทยาศาสตร์ มีส่วนช่วยอธิบายเรื่องราวอย่างใดอย่างหนึ่งให้เข้าใจง่ายขึ้น เรื่องที่มีเนื้อหาสลับซับซ้อน จนยากที่จะอธิบายด้วยตัวอักษร หรือคำพูดได้ แต่เมื่อมีภาพประกอบอธิบาย จะทำให้เรื่องนั้นเข้าใจได้ง่ายและมีคุณค่าช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้กับเนื้อหา เป็นการชักนำจินตนาการและเรื่องราวทางวิทยาศาสตร์ให้เห็นเป็นรูปธรรมแห่งความเป็นจริงขึ้นครับ เพื่อเสริมเนื้อหาในการเรียนรู้ ถ้าเปรียบเทียบภาพวาดทางวิทยาศาสตร์และภาพวาดแขนงอื่น ก็คงจะเปรียบ ภาพวาดทางวิทยาศาสตร์และภาพวาดทั่วไป เหมือนลูกที่เกิดจากพ่อแม่เดียวกัน แต่ก็มีหน้าตา และหน้าที่ที่แตกต่างกัน ภาพวาดทางวิทยาศาสตร์ความถูกต้อง ต้องมาก่อน จินตนาการเสมอ แต่ถ้าผู้วาด สามารถวาดได้อย่างถูกต้องและสวยงามก็จะทำให้ภาพวาดนั้น น่าสนใจและทรงคุณค่ามากยิ่งขึ้นครับ ถือเป็นการบินที่เรื่องราวทางวิทยาศาสตร์ที่เข้าใจยากให้ ง่ายและกระชับยิ่งขึ้น โดยความเห็นส่วนตัวผมมองว่า ภาพวาดทางวิทยาศาสตร์และภาพวาด ทั่วไปล้วนให้คุณค่าทางจิตใจเช่นเดียวกัน จะต่างแค่วิธีการนำเสนอ และการนำไปใช้งานครับ

แรงบันดาลใจที่ทำให้คุณพัฒนาศิลปะแขนงนี้คะ

คิดว่าศาสตร์แขนงนี้ยังมีความจำเป็นอยู่มาก ในการเรียนรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ครับ อีกทั้งมีคนทำงานด้านนี้ อยู่ไม่น้อย คิดว่าควรสนับสนุนและส่งเสริมเผยแพร่ศาสตร์ด้านนี้ครับ เพราะศาสตร์ภาพวาดวิชาการ นอกจากคุณค่า ความงามทางสุนทรียศาสตร์แล้วยังช่วยตอบใจത്യและอธิบายสิ่งต่าง ๆ ที่ยากจะเข้าใจให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นครับ คือ เป็นภาพวาดที่มีทั้งแง่ความงามและคุณค่าทางวิชาการผสมผสานกัน ผมว่าศิลปะแขนงนี้มีเสน่ห์นะ นอกจากคุณค่า ด้านความงดงามแล้ว ยังสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาเรียนรู้ได้จริง ๆ ศิลปะแขนงนี้ก็เหมือนกับศิลปะ แขนงอื่นที่เราพบเห็นทั่วไป ภาพวาดทางวิทยาศาสตร์ บางครั้งอาจจะมองว่า เป็นการวาดภาพแนวเหมือนจริง แต่จริง ๆ แล้วบนพื้นฐานของความเหมือนจริง ก็ต้องอาศัยทักษะ ฝีมือ และองค์ประกอบทางศิลปะเพื่อสร้างให้ ภาพวาดนั้นน่าสนใจมากยิ่งขึ้นครับเหมือนกัน แต่จะต่างกันเล็กน้อย แค่ภาพวาดทางวิทยาศาสตร์จะต้องอาศัยข้อมูล ที่ชัดเจนถูกต้องในการทำงาน ซึ่งผมถือว่าเป็นเสน่ห์อีกอย่างที่น่าสนใจมากครับ ศิลปะแขนงอื่นเราอาจสามารถใช้

จินตนาการได้อย่างไร้ขีดจำกัด แต่ศิลปะแขนงนี้ผู้วาดจะต้องรู้ว่าควรหยุดเมื่อใด จินตนาการใช้ได้ขนาดไหน และต้องอยู่บนพื้นฐานที่ถูกต้อง โดยไม่ทิ้งแง่มุมและคุณค่าด้านความงาม ผมว่าเป็นศาสตร์อีกแขนงหนึ่งที่น่าสนใจมากครับ

ผลงานที่ผ่านมาที่ภูมิใจที่สุดคือภาพใด? เพราะอะไร? ค่ะ

จริงแล้ว ๆ ผมภูมิใจผลงานทุกชิ้นที่วาดนะครับ แต่ถ้าถามว่าชอบมากที่สุดคงจะเป็นภาพวาดทางการแพทย์ เพราะรู้สึกว่าจะมาจะเป็นภาพวาดทางการแพทย์สวย ๆ สักภาพต้องผ่านการเรียนรู้ให้ลึกซึ้งศึกษาเรียนรู้ถึงสิ่งที่จะวาดและอีกขั้นก็เป็นภาพวาดวาดสีน้ำองค์สมเด็จพระราชาบิดา ที่ได้วาดสาริตในงานนิทรรศการสีน้ำศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยมหิดล เป็นภาพที่สื่อให้เห็นพระองค์ท่านทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตา และมีพระมหากรุณาธิคุณต่อทุกชีวิตที่เกิดบนผืนแผ่นดินไทย พระพักต์ท่านงดงามมากครับ ในฐานะเด็กมหิดลคนนึง ภาพนี้ตั้งใจมากครับ อยากรวาดให้ออกมาให้ได้

สุดท้ายนี้อยากฝากอะไรถึงน้อง ๆ ที่สนใจการวาดภาพสีน้ำบ้างค่ะ

สำหรับเพื่อน ๆ ที่สนใจในการวาดภาพ และอยากทดลองที่จะวาด แต่ติดตรงทัศนคติส่วนตัว ที่คิดว่าการวาดภาพต้องมีพรสวรรค์ ซึ่งจริง ๆ แล้ว การวาดภาพแค่นี้คิดที่จะเริ่มต้นทำ ก็ถือว่ามีความดีแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนเกิดมากับคำว่า การเริ่มต้นครับ ถ้าแม้แต่คิดว่าทำไม่ได้ก็ไม่ต้องทำ ก็คงจะไม่มีอะไรเปลี่ยน การวาดภาพก็เหมือนกัน ไม่ได้ต้องการพรสวรรค์เพียงอย่างเดียว แต่ต้องการคำว่า ทำ แล้วก็ทำ ถ้าคิดที่จะทำอะไร ต้องพยายามและตั้งใจ คำว่า พรสวรรค์ เป็นเพียงคำพูดให้เกียรติคนที่มีศักยภาพและความตั้งใจ ซึ่งบุคคลเหล่านั้นนั้นกว่าจะได้มาซึ่งคำว่าพรสวรรค์ล้วนต้องมีการ

สัมภาษณ์พิเศษ

เริ่มต้น ลองคิด ลองดู ไม่ว่าจะป็นสาขาวิชาซีฟใดก็ตาม
ดังคำกล่าวที่ว่า งานเป็นครูของช่าง ไซ้เป็นครูของหมอ คำว่า
พรสวรรค์ไม่ได้มีมาตามกระแสเลือด หรือดีเอ็นเอ แต่เกิดจาก
การฝึกฝน ซึ่งผมเชื่อว่า คนเราขอแค่มีความตั้งใจจริงไม่มีอะไร
ยากเกิดเอือมครีบ ผมเชื่อว่าทุกคนทำได้ครับ ถ้ามันแต่คิดว่า
ทำไม่ได้ก็ไม่ได้ทำกัน แคล้งมือทำผลจะออกมาอย่างไรก็น่า
ชื่นชมแล้วครับ

สามารถติดต่อ อาจารย์ได้อย่างไรในกรณีที่ต้องการภาพวาด
สีน้ำตาลวิทยาศาสตร์ จากอาจารย์? ค่ะ

สามารถติดต่อพูดคุยแลกเปลี่ยนทัศนะกับผมได้ที่ เมล nuchock_mu2@hotmail.com ยินดีที่ได้รู้จักเพื่อน ๆ ทุกท่าน
นะครับ

Punlop Anusornprongprem ©
<http://nuchock.blogspot.com>
nuchock_mu2@hotmail.com

หอจดหมายเหตุและพิพิธภัณฑ์มหาวิทยาลัยมหิดล
 MAHIDOL UNIVERSITY ARCHIVES AND MUSEUMS

Postcard 12.-

Magnet 39.-

USB 399.-

ร่ม 299.-

สมุดโน้ต 79.-

V-Shirt 220.-

Polo Shirt 299.-

หอจดหมายเหตุและพิพิธภัณฑ์มหาวิทยาลัยมหิดล
MAHIDOL UNIVERSITY ARCHIVES AND MUSEUMS

ชำระค่าบริการเป็นเงินเชื่อ
ใบอนุญาตที่ 3 / 2523
ไปรษณีย์ศิริราช

สิ่งตีพิมพ์

เหตุขัดข้องที่นำจ่ายผู้รับไม่ได้

- 1. จำนวนไม่ชัดเจน
- 2. ไม่มีเลขที่บ้านตามจำนวน
- 3. ไม่ยอมรับ
- 4. ไม่มีผู้รับตามจำนวน
- 5. ไม่มารับตามกำหนด
- 6. เลิกกิจการ
- 7. ย้ายไม่ทราบที่อยู่ใหม่
- 8. อื่น ๆ.....

ลงชื่อ.....

วิสัยทัศน์หอจดหมายเหตุฯ : เฝ้าชูภูมิปัญญา เชื่อมคุณค่าสู่สากล

ที่ปรึกษา : คณะกรรมการวิชาการจดหมายเหตุและพิพิธภัณฑ์มหาวิทยาลัยมหิดล **บรรณาธิการ :** เพชรดา สุตติยาภรณ์
กองบรรณาธิการ : โกมล คงมั่นกตเวที ณิชฐกัลย์ อภิลักษณ์เสถียร อาทิตยา ศรีพรายพรรณ นวลปรางค์ ศรีธนาบุญ
ภาพ : เพชรดา สุตติยาภรณ์ ธนกฤต ทองบริสุทธิ **ออกแบบ/จัดพิมพ์ :** หินหยาง การพิมพ์
ติดต่อสำนักงาน : หอจดหมายเหตุและพิพิธภัณฑ์มหาวิทยาลัยมหิดล ชั้น 3 ศูนย์การเรียนรู้มหิดล 999 ถ.พุทธมณฑลสาย 4
 ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170 โทร. 02-849-4541 โทรสาร. 02-849-4545
E-mail : muarms@mahidol.ac.th **Website :** https://muarms.mahidol.ac.th/

: Mahidol University Archives and Museums

: @muarms

: muarms